

UCHWAŁA NR 537 / XXIII / 2004
RADY MIASTA LUBLIN
z dnia 14 października 2004r.

w sprawie rozpatrzenia zarzutu wniesionego do ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina – część IV – trzecie wyłożenie obejmujące rozwiązania przestrzenne skorygowane w wyniku procedury powtórnego wyłożenia projektu do publicznego wglądu w dniach od 28 lipca do 18 sierpnia 2003r.

/obszar wschodni zawarty między: rzeką Bystrzycą na odcinku od Al. Tysiąclecia do mostu kolejowego na szlaku Lublin – Łuków, linią kolejową relacji Lublin – Łuków do granicy administracyjnej miasta, granicą administracyjną miasta do styku z zachodnią granicą gminy Głusk, drogą gruntową biegnącą obniżeniem terenu w przedłużeniu granicy administracyjnej do projektowanej ulicy klasy głównej KDG /przedłużenie ul. Grygowej/, projektowaną ulicą KDG do Al. Wincentego Witosa, dalej Al. Wincentego Witosa oraz Al. Tysiąclecia do rzeki Bystrzycy/

Na podstawie art. 7 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. Nr 142, poz.1591 z 2001 roku - z późniejszymi zmianami), art. 23 ust. 3 i art. 25 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. Nr 15, poz.139 z 1999 roku z późniejszymi zmianami) w związku z art. 85 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003r. Nr 80, poz. 717) oraz uchwały Rady Miejskiej w Lublinie Nr 413/XXXIX/96 z dnia 21 listopada 1996 r., uchwała się co następuje:

§ 1

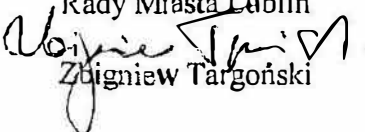
1. N i e u w z g l ę d n i a się zarzutu złożonego w dniu 25. 05 .2004r. przez Państwa [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] zam. 20-[REDAKTOWANE] Lublin ul. [REDAKTOWANE], dotyczącego ustaleń projektu miejscowego planu dla nieruchomości nr 333 położonej przy ul. [REDAKTOWANE] w Lublinie.
2. Przedmiotem zarzutu jest zakwestionowanie przez Wnoszących w wyłożonym do publicznego wglądu projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przebiegu projektowanej drogi dojazdowej KDD – G przez położony w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących zabudowań ogród. Zainteresowani wnoszą o zmianę ustaleń polegającą na przesunięciu drogi o kilkadziesiąt metrów włąb użytków rolnych.
3. Uzasadnienie dotyczące nieuwzględnienia zarzutu zawiera załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miasta Lublin

Zbigniew Targoński

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr 537/XXIII/2004
Rady Miasta Lublin
z dnia 14 października 2004 r.

UZASADNIENIE
DOTYCZĄCE NIEUWZGLĘDNIENIA ZARZUTU WNIESIONEGO DO PROJEKTU ZMIANY
PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBOWIĄZUJĄCYCH W
OBSZARZE MIASTA LUBLINA - CZĘŚĆ IV

trzęcie wyłożenie obejmujące korekty ustaleń projektu planu wyłożonego po raz drugi do publicznego wglądu w dniach od 28 lipca do 18 sierpnia 2003 r.

/obszar wschodni zawarty między: rzeką Bystrzycą na odcinku od Al. Tysiąclecia do mostu kolejowego na szlaku Lublin – Łuków, linią kolejową relacji Lublin – Łuków do granicy administracyjnej miasta, granicą administracyjną miasta do styku z zachodnią granicą gminy Głusk, drogą gruntową biegnącą obniżeniem terenu w przedłużeniu granicy administracyjnej do projektowanej ulicy klasy głównej KDG /przedłużenie ul. Grygowej/, projektowaną ulicą KDG do Al. Wincentego Witosa, Al. Wincentego Witosa, Al. Tysiąclecia do rzeki Bystrzycy/

Realizując uchwałę nr 413/XXIX/96 z dnia 21 listopada 1996 r. Rady Miejskiej, ówczesny Zarząd Miasta po uzyskaniu wymaganych prawem opinii i uzgodnień, wyłożył do publicznego wglądu w dniach od 28 czerwca do 18 lipca 2003 r. projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego m. Lublina – część IV. Po rozpatrzeniu i uwzględnieniu części protestów i zarzutów, dokonaniu korekty ustaleń i podjęciu stosownych uchwał przez Radę Miasta projekt zmian planu w zakresie obejmującym skorygowanie ustalenia wyłożono – zgodnie z wymogiem art. 18 ust. 2 ustawy – po raz wtóry do wglądu w dniach od 28 lipca do 18 sierpnia 2003 r.

Po częściowym uwzględnieniu kolejnej grupy spraw, projekt planu ze skorygowanymi po raz kolejny ustaleniami wyłożono (po raz trzeci) do publicznego wglądu w dniach od 30 kwietnia do 17 maja 2004 r. Protesty i zarzuty do ustaleń będących przedmiotem wyłożenia przyjmowano do dnia 31 maja 2004 r.

W dniu 25. 05.2004 r. a zatem z zachowaniem wymaganego terminu Państwo [REDAKTOR] i [REDAKTOR] zamieszkali w Lublinie przy ul. [REDAKTOR] zakwestionowali ustalenia projektu planu w związku z przebiegiem projektowanej drogi dojazdowej KDD – G przez ich nieruchomość nr 333 przy ul. [REDAKTOR], w zbyt jak określono „bliskiej odległości od istniejącego domu”. Właściciele nieruchomości wyrażają pogląd, że ustalenia projektu planu w przedstawionej formie pogorszą ich warunki mieszkaniowe ze względu na uciążliwość ruchu samochodowego oraz stanowią zagrożenie dla istniejącego ogrodu przydomowego, postulują przesunięcie projektowanej drogi kilkadziesiąt metrów dalej w głąb działki. Analizując powyższe należy uznać, że wystąpienie [REDAKTOR] i [REDAKTOR] spełnia jedną z podstawowych przesłanek dopuszczalności zarzutu.

W „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina” przyjętym uchwałą nr 359/XXII/2000 Rady Miejskiej w Lublinie z dnia 13.04.2000 r., określającym politykę przestrzenną miasta, wyżej opisana nieruchomość leży w strefie ekstensywnej urbanizacji. Ustalenia projektu zmiany planu ograniczające się w omawianym rejonie do adaptacji istniejącej zabudowy, wyłożone do wglądu latem 2002 r. spotkały się z zarzutami części właścicieli nieruchomości przy ul. [REDAKTOR], postulujących wyznaczenie działek i terenów zabudowy mieszkaniowej. Rozwiązania przestrzenne wychodzące naprzeciw

oczekiwaniom postulujących wyłożone do wglądu latem 2003 r. spotkały się z nowymi zarzutami postulującymi przesunięcie planowanej drogi dojazdowej KDD – G i powiększenie terenów pod zabudowę mieszkaniową. Argumentowano, że droga zniszczy istniejące ogrody przydomowe. Kolejna korekta ustaleń projektu planu mająca na celu przynajmniej częściową ochronę wyżej opisanych ogrodów spotkała się z kolejnym zarzutem, którego autorzy dążyli do przywrócenia poprzednich rozwiązań, które również były kwestionowane. Wystąpienie [REDAKTOR] i [REDAKTOR] [REDAKTOR] wpisuje się w omawianą grupę zarzutów i rozmija się z obiektywną rzeczywistością. Jezdnia przewidzianej do przebudowy ul. [REDAKTOR] mieścić się będzie w granicach istniejącej drogi gruntowej. Polepszenie stanu technicznego nawierzchni drogi wpłynie korzystnie na zwiększenie płynności i ograniczenie uciążliwości ruchu samochodowego. Przewidywana modernizacja a właściwie budowa nowej drogi nie pogorszy w żadnym stopniu, a przeciwnie wpłynie korzystnie na standard warunków mieszkaniowych na działce. Natomiast planowana w głębi nieruchomości nowa droga dojazdowa stanowi nieodzowny warunek wyodrębnienia drugiej działki budowlanej, zapewnia również niezależny dostęp do użytków rolnych położonych poza istniejącym obiektem gospodarczym zajmującym całą szerokość nieruchomości. Droga wykorzystuje głównie teren istniejącego zainwestowania w znikomym tylko stopniu ingerując w powierzchnię użytków rolnych. Przebieg drogi wynika z uwarunkowań i zasad kształtowania zabudowy. Projekt planu nie wyklucza również możliwości etapowania realizacji i odsunięcia w czasie budowy odcinka drogi na szerokości działek przy ul. [REDAKTOR].

Stanowienie nowych terenów mieszkaniowych do czego w gruncie rzeczy zmierzają autorzy zarzutu nie ma uzasadnienia w prognozie demograficznej ani w natężeniu ruchu inwestycyjnego w omawianym obszarze.

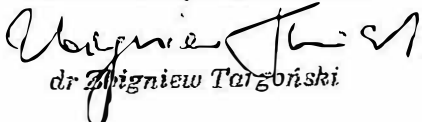
Zgodnie z art. 2 ust.1 i art. 4 ust.1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym ustalenie przeznaczenia terenu dokonywane jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego i należy do zadań własnych gminy. Z art 33 tejże ustawy wynika również, że ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują wraz z innymi przepisami sposób wykonywania prawa własności nieruchomości.

Mając na uwadze uwarunkowania demograficzne, funkcjonalno – przestrzenne, zasady kształtowania zainwestowania miejskiego oraz fakt, że w wyniku sporządzania projektu miejscowego planu nie nastąpiło naruszenie norm prawa materialnego, o d m a w i a s i ę uwzględnienia przedmiotowego zarzutu.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. Nr 15, poz. 139 z 1999 roku – z późniejszymi zmianami) uchwałę o odrzuceniu zarzutu w całości lub części, Wnoszący zarzut mogą zaskarżyć do sądu administracyjnego, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

PRZEWODNICZĄCY RADY MIASTA

dr Zbigniew Tarłowski